

Modlitbový zápas

ROK 2014

*"Na твоjich múroch, Jeruzalem, ustanovil som strážcov: celý deň a celú noc nikdy nech nemlčia!
Vy, ktorí upomínate Pána, nesmiete mať pokoja, kým nepostaví, kým neurobí Jeruzalem ozdobou na zemi!"*

Iz 62, 6 - 7

ŽIŤ ŽIVOT LÁSKY

Dnes je pojem **láska** najviac zneužitý medzi kresťanmi i všeobecne vo svete.

Slovanské jazyky majú pre pojem láska len jedno slovo, takže nie vždy je jasné, o čom sa hovorí. Grécky jazyk jasne odlišuje:

-eros - láska medzi mužom a ženou, zmyselná láska;

-filia - láska k rodine, priateľom, k národu;

-agape - duchovná, čistá láska, láska k Bohu.

Vzkriesený Kristus sa pri Genezaretskom jazere trikrát spýtal Petra: „Miluješ ma? - Agapas me?“ – tou Božou láskou. Peter trikrát odpovedá: „Filiast te - Milujem ťa - tou ľudskou láskou.“ (Jn 21,15-19) A rozplakal sa, pretože si uvedomoval, že nie je schopný milovať Ježiša Božou láskou. Ale neskôr, umierajúc za Krista mučeníckou smrťou na kríži dole hlavou už miloval Krista čistou Božou láskou. V Písme sa hovorí o tejto **čistej láske agapé**.

Božia láska ku mne sa prejavila v tom, že ma stvoril. prv, než stvoril celý vesmír, myslel na mňa, miloval ma a chcel, aby som bol. Ale najviac sa **Božia láska ku mne prejavila v tom, že Boh poslal svojho jednorodeného Syna na svet, a on zomrel za moje hriechy na kríži, aby som nešiel do pekla, ale bol**

spasený. (por. Jn 3,16, a 1Jn 4,9) Boh je láska. Láska je z Boha. Skrze vieru sa spájame s Bohom, a vtedy do nášho srdca prichádza čistá láska (por. 1Jn 4,16). „My milujeme, pretože On prvý miloval nás.“ (1Jn 4,19)

Koho a ako máme milovať? „Milovať budeš Pána, svojho Boha celým svojím srdcom, celou svojou dušou, a celou svojou myslou! To je najväčšie a prvé prikázanie. Druhé je mu podobné: Milovať budeš svojho bližného ako seba samého!“ (Mt 22,37-39) **Kedy si naposledy tak miloval Boha?** Nie je to v našich silách. **Túto lásku nám musí dať Boh skrze Ducha Svätého.**

A začína to na modlitbe. V takej modlitbe lásky musím najprv dať Ježišovi svoje hriechy, a potom i svoje problémy, strach. To si vyžaduje sústredenie: všetko zanechám a uvedomím si, že stojím vo svetle, Boh ma vidí a ja vidím Jeho. S vierou sa dívam na kríž, ako keby to bola posledná hodina môjho života. A teraz môžem povedať: „Ježišu, dôverujem Ti celým srdcom. Teraz, v tejto chvíli všetko zanechávam a držím sa iba Teba!“ Aj vtedy, keď príde kríž, prenasledovanie, máme v našich srdciach udržiavať oheň čistej lásky. Nenariekať, nešomrať, ale ďakovať, počítať s Ním, spojiť tú bolesť s Ním: „**Pane, ty to vidíš.**“ Ak máme takú lásku, nič nás nemôže oddeliť od Boha (por. Rim 8,38-39). Ak ju nemáme, oddelí nás i malá vec. Stačí, keď sa niekto

vysmeje z našej viery, hneď utekáme od Ježiša, zriekame sa Ho.

Aká je norma lásky? Milovať tak, ako Ježiš miluje nás – On obetoval svoj život, aby nás spasil. Seba i bližného milujeme čistou láskou vtedy, keď robíme všetko preto, aby sme boli spasení. Taká láska nás nenechá ľahostajnými, túžime, aby aj iní milovali Boha, aby boli vyrvaní zo širokej cesty, ktorá vedie do pekla, sme kvôli tomu ochotní obetovať sa i trpieť. Avšak v nás je i **falošná láska, sebeckto**, proti ktorému musíme bojovať a to tak, že vyjdeme zo svojej sebaľútosti, hnevu, nenávisti - to znamená, že sa s ním nespojíme, ale oddelíme sa od neho, neberieme ho vážne.

Skrze pokánie a živú vieru nám Boh dá pravdivú lásku. Touto láskou môžeme milovať i svojich nepriateľov. Keď nám niekto spôsobí bolesť, utrpenie a ubližuje nám, je ako žobrák, ktorý prosí, aby sme sa za neho modlili a obetovali. Boh to dopúšťa. Prirodzene, ak mi ktosi robí zle, tak ho nenávidím. Ale my máme mať v

skupiny. Dodnes sa ju modlí. Zdá sa mi to obrovský zázrak. Viem, že keď sa bude modliť, nie len dostane, ale aj prijme milosť hlbokého obrátenia. To som si istá. Chvála Bohu za to.

Helena

Pozývajte na modlitbu!

V našej rodine priniesol „modlitbový zápas“ veľké požehnanie a verím, že ešte prinesie. Keď som sa zapojila do „modlitbového zápasu“ (modlitbová akcia, kde sa 24 členov modlitbovej skupiny jeden týždeň modlí nepretržite za konkrétny úmysel tak, že každý má 1 hodinu modlitbovej stráže), pridala sa aj moja sestra. Prišla na svätú hodinku (od 20.00 – do 21.00 hod.). V izbe sme si upravili malý oltárik – ikonu P.Ježiša, sväté Písmo a sviečku. Modlili sme sa ruženec a pomedzi desiatky sme spievali piesne. Po

nejakom čase sa k nám pridala aj mama. Otec zo začiatku zostal vo vedľajšej izbe. Pravdepodobne počúval, ako sa modlíme, no zaujalo ho to a krátko pred požehnaním tiež prišiel. Nasledujúce dni sa s nami modlil dlhšie a nakoniec celý ruženec. Predtým sa naša rodina nikdy spolu nemodlila. Vidíme, že je to Boží zásah. Raz keď som znovu zavolať otca, išiel sa s nami modliť, ale neodpustil si poznámku: „Nepreháňaš to“? Na moju radosť však zostal s nami. Potom som sa obávala volať ho, ale prišiel sám a ešte sa pýtal: „Prečo ste ma nevolali?“ Chcem povzbudiť všetkých, ktorí sa boja pozývať blízkych a známych na modlitbu. Nebojte sa, začnite sa modliť sami a potom zavolajte i druhých. Možno práve teraz niekto čaká, že ho na modlitbu pozvete. Nebojte sa!

Mária, študentka VŠ

Naozaj z lásky

Mala som mnoho práce a málo času. To pozná asi každý. Vtedy som automaticky zažala šomrať. Nestihám a ešte toto a toto,... Tu som sa zastavila a napadlo ma: „Prijmi to z lásky k Ježišovi ako kríž a poďakuj mu, že sa nestalo niečo horšie.“ Začala som ďakovať a problémy sa začali sami riešiť. Večer som na modlitbe cítila radosť z jedného skutku, ktorý som vykonala naozaj z lásky k Ježišovi.

Sylvia

AKO SA MODLIŤ ?

Motivácia

Modlíme sa za obrátenie, duchovné prebudenie a záchranu Slovenska. Podstatou je konať pokánie za seba i za národ a s naliehavosťou volať k Bohu za záchranu slovenského národa. Boh sľubuje, že ak národ bude konať pokánie v úprimnej modlitbe, a tak sa bude nepretržite modliť, slovenský národ bude zachránený pred autogenocídou - homosexualizmom, gender ideológiou a juvenilnou justíciou, ktorá odoberá deti z dobrých rodín bez udania vážneho dôvodu. Modlitbový zápas tvorí:

1. Svätá hodina od 20:00 do 21:00 hod. je pre všetkých modlitebníkov spoločná, modlí sa ju každý tam, kde je. Ideálne je, keď sa kresťanské rodiny modlia svätú hodinu spoločne. Je možné sa modliť sv. ruženec, spievať kresťanské piesne, čítať z Písma alebo použiť modlitbové modely pre svätenie nedele. O 21:00 hod. dávajú niektorí biskupi a kňazi požehnanie, predovšetkým modliacim sa. Je dobré

upozorniť, aby ľudia chorí a spútaní otrockými okovami zlého (alkoholom, hracími automatami, nečistým duchom, okultnými putami) s veľkou vierou prosili Pána Ježiša za oslobodenie a s vierou prijímali v túto hodinu požehnanie. Počas sv. hodiny, aj počas modlitbovej stráže, je dôležité mať konkrétny úmysel, za čo sa modlí. Počas modlitby si uvedomovať Božiu prítomnosť a pravdu, že „Bohu nič nie je nemožné“ (Lk 1,37) a so živou vierou sa na Neho obrátiť. Vzorom pre túto modlitbu nech sú nám Abrahám, Jakub, Mojžiš, Eliáš, Nehemiáš, Judit a Panna Mária.

2. Modlitbová stráž. Jednu modlitbovú skupinu tvorí 23 ľudí. Každý člen má jednu konkrétnu hodinu dňa modlitbovú stráž (20:00 – 21:00 hod. je spoločná). Takto sa modlí celý deň nepretržite. Za skupinu je jeden zodpovedný. Je dobré, aby všetci mali zoznam svojej modlitbovej skupiny. Táto skupina sa modlí nepretržite týždeň (7 dní) svoje modlitbové stráže. Potom má tri týždne prestávku. Medzitým sa modlia

iné tri skupiny vždy po týždni. Aktivista každej skupiny, nielen stráže zorganizuje, ale aj bdie nad tým, aby sa v tomto rytme modlili celý rok. Stráže sa striedajú vždy v nedeľu o 21:00 hod.

Režim modlitbových skupín:

1. týždeň: Bratislava a okolie,
2. týždeň: Považská Bystrica a okolie,
3. týždeň: Žilina a okolie,
4. týždeň: Nitra, Galanta, Lučenec a iné.

Odporúča sa: Pred 7-dňovou strážou, najlepšie v nedeľu, sa skupina stretne a podajú sa návrhy, za čo je potrebné sa modliť. Je dobré, aby sa na modlitbách bojovalo za aktuálne problémy vo svojom najbližšom okolí (napr. za problémy rodiny, za zamestnanie, za obrátenie nejakého človeka, za uzdravenie, za oslobodenie od alkoholu, za obrátenie kňaza...). Môže sa lósom určiť úmysel, ak je viac návrhov. Po skončení 7-dňovej modlitbovej stráže sa skupina (v nedeľu) podelí so svojimi skúsenosťami z modlitbového zápasu.

Modlitba vytrvalá, pokorná a vrúcna dosiahne bez pochyb alebo, z ktorého sa nikdy nevráti nevyslyšaná. (Sv. Bernard)
„Slovensko nezachráni nikto, iba Boh. Ale On to neurobí bez Teba!“ (citát otca biskupa Rudolfa Baláža, 12. 7.1997, Žilina)
Toto sú výzvy ktoré by mal každý kresťan zodpovedne realizovať.

Kontaktná adresa: Eva Somrová, Sládkovičová 586, 017 01 Považská Bystrica.
Prosíme Vás, pošlite nám vaše svedectvá a skúsenosti s modlitbou. Tento časopis si robíte sami.

srdci tento postoj: „Bože, ja mu odpúšťam. Chcem, aby i on bol spasený. Daj mu milosť, aby sa obrátil a nešiel do pekla.“ Táto pravdivá láska nie je v našich silách, je proti našej prirodzenosti, ale ak sa budeme takto úprimne modliť, Boh nám dá túto lásku i milosť odpustiť. Táto láska nespočíva v pocitoch, ale vo vôli. Je spojená s krížom. Aj mučeníci sa modlili za svojich učiteľov a mnohí z nich sa obrátili.

Boh vložil prirodzenú lásku do srdca matky. O tom veľmi pekne hovorí jedna arabská báj: „Diabol povedal synovi, že má zabiť svoju matku, a že ak prinesie v noci do lesa jej srdce, dostane vrece zlata. On to urobil. Keď v noci niesol srdce matky do lesa, zakopol o peň, srdce mu vypadlo z rúk, a on počul slabý hlas: „Synku, neublížil si si?“

Ako často majú ženy veľké utrpenie, keď manžel alebo syn pije. Častokrát sú to galeje, neraz jej aj ubližujú. Dôležité však je, aby sa za nich modlila a vytrvalo prosila za ich obrátenie. Častokrát je to veľmi ťažký boj, ale to je tá čistá láska k nim.

Koľko matiek má falošnú lásku k svojim deťom. Napríklad: Syn bol vážne chorý a matka žiadala od Boha: „Bože, Ty musíš uzdraviť moje dieťa.“ Keď už bol syn v nebezpečenstve smrti, matka pohrozila Bohu: „Ak neuzdravíš môjho syna, obrátim sa k diablove, on mi pomôže“. Syn ozdravel, ale čo sa stalo? Stal sa zločincom, zabil niekoľko ľudí. Keď ho viedli na verejnú popravu, preklínal svoju matku. Ona to počula a zbláznila sa. Až vtedy si uvedomila: „Bože, to je za môj hriech – búrila som sa proti Tebe, chcela som, aby toto dieťa žilo.“

Ak matka skutočne pravdivo miluje svoje dieťa, chce jedno, aby obdržalo nebo. Tak, ako matka Makabejských synov. Keď šli na smrť, povedala: „Nebojte sa, Boh vám dá nový život.“ V jednom dni mučili a zabili jej siedmich synov a ona ich povzbudzovala, aby boli odvážni, vyznali svoju vieru a nezriekli sa Boha (por. 2Mak 7,1-42). Toto je príklad čistej lásky k deťom i k Bohu.

Vaša redakcia

Všetkým odpustil a Boh na to odpovedal

Šiel som si vybavovať stratený pas. Matrikárka povedala, že všetko pripraví, len nech si pre to prídem do svojho rodiska. Matrikárka je spolužiačka zo základnej školy. Hneď mi rozprávala radostnú udalosť z ich rodiny. Totiž koncom augusta, keď som prechádzal cez rodisko, tak po vystúpení z autobusu som stretol zástupcu starostu, ktorý je tiež z môjho ročníka. V rodisku máme takú tradíciu, že sa ročník zide, väčšina ide na svätú spoveď a zároveň je to i príležitosť k duchovnému povzbudeniu. On ma poslal práve do domu tejto matrikárky, aby mi oznámila, kedy bude stretnutie. Doma bola len jej stará mama. Tá, keď ma spoznala, hneď mi s veľkou naliehavosťou dávala peniaze na svätú omšu, že jej syn, brat onej matrikárky, má neustále bolesti v bruchu a žiadne lieky mu na to nezaberajú. Za mesiac má ísť na operáciu, pretože mu našli nejaký nádor. Nešlo to odmietnuť. Prišiel som na faru, ale tam nikto neotváral. Šiel som teda ku kostolu, práve tam upratovali dve ženy a povedali mi, že pán farár je tento týždeň v kúpeľoch. Keď som sa spýtal, či by som nemohol odslúžiť svätú omšu, zavolali kostolníka a ten všetko pripravil. Požiadal som ho, nech oznámi tej rodine, že táto súkromná sv. omša bude za chorého. Za 10 minút prišla matrikárka s manželom i dcérami a vnukmi, všetci okrem toho chorého Jána. Nevie, čo som im v kázni povedal, len mi teraz takmer po dvoch mesiacoch povedala, že to, čo som im v kázni povedal, spnili. Vraj bolo zdôraznené, že je potrebné všetkým odpustiť, že treba odpustiť i lekárom, ktorí mohli niečo prehliadnuť a zaviniť ten stav. Oni chorému v ten deň oznámili, že bola za neho svätá omša a pri tom mu dali aj slovo, ktoré ich oslovilo. Bolo preň ťažké odpustiť lekárovi, s ktorým sa deň predtým veľmi pohádal, ale urobil to. V ten deň ho prestalo bolieť brucho. Keď šiel o mesiac na kontrolu pred operáciu,

zistili, že nemá žiadny nádor.

Niekoľkokrát mi prišla myšlienka sa za neho modliť a potom už neprichádzala. Povedal som im, že to bola ich viera a úprimnosť a Boh na to odpovedal.

Kňaz E.

Ty vidíš naše bolesti

10 rokov sme nemohli mať deti. Koľko bolestí a prebdených, či skôr preplakaných nocí sme za tie roky prežili, vie len sám Boh. Spočiatku sme s Bohom nepočítali, ale skrze toto trápenie sme sa prebojovali k viere v Boha. Začali sme volať k Bohu, šli sme s manželom na púť a obetovali sme ju za to, aby nám Boh požehnal dieťaťom. Domov som sa už vracala s Božím požehnaním pod srdcom. Boh je a počuje nás. On vidí naše bolesti!

Mladá lekárka

Telefonát z neba: Pán potrebuje

TVOJU modlitbu!

Mám hodinku modlitbovej stráže od 22 do 23 hodiny. Jeden raz sa mi vôbec nechcelo modliť, ruky boli ťažké, hlava bolela a navyše prišli pochybnosti, či Pán chce moje modlitby. V zlej nálade som si išla ľahnúť. Chvilu som ležala a tu zazvonil telefón. Zodvihla som slúchadlo, a nik sa neozval. Pozrela som na budík bolo – 21.50 hod. Bolo to pre mňa jasným znamením – Pán chcel, aby som sa modlila. Únava a všetky pochybnosti boli razom preč.

Oľga, 38.r.

Ty si ma uzdravil

Boh sa ma dotkol vo svojej všemohúcnosti a urobil zázrak – po mnohých modlitbách a duchovných bojoch môjho duchovného otca za

mňa, ma uzdravil z veľmi ťažkej, progresujúcej formy leukémie. Po 10 rokoch som mala ísť na kontrolu. Prišli pochybnosti. Lekárka napísala: „Leukémia v stave remisie.“ Vedela som, že sa musím znovu postaviť vo viere: „Pane Ježišu, viem, že Ty si ma uzdravil, ďakujem Ti a verím Ti i teraz.“ Na druhý deň sme prišli do nemocnice: „To, že ste mali leukémiu, môžem povedať len podľa toho, že ste mi to predtým povedali, pretože laboratorné výsledky sú výborne. Nič tam nie je, všetko je v poriadku. Včera som dostala do rúk vaše výsledky. Keď som prišla domov, povedala som svojmu manželovi: „Naozaj je Boh na svete! On existuje a uzdravuje aj dnes!“ Žiadna remisia, ale Boží zásah.

Gabriela, 39 rokov

Stačí malá viera!

Cez prázdniny som bola na dedine u priateľky. Všimla som si, že na krku nosila privesok škorpióna – znamenie z horoskopu. Rozmýšľala som, čo s tým robiť, aj som jej vysvetlila, ale neprijala to až tak, že by si ho dala dolu. Modlila som sa za ňu sv. hodinku a čo sa nestalo! Na druhý deň prišla celá usmiata a s radosťou mi oznamovala, že sa rozhodla, že od dnes nebude mať na krku to znamenie. A Pán využil jej krok viery a privesok stratila. A postaral sa aj o to, aby doma za to nedostala! Privesok bol totiž strieborný. Vďaka Ti pane, že vždy vypočuješ naše prosby a my môžeme byť pod Tvojím znamením kríža.

(sestra v Kristovi, 15 r.)

Sklad

Chcela by som vydať svedectvo o tom, ako som sa stretla so živou vierou tam, kde som to vôbec nečakala. Moja mamka sa obrátila na duchovných cvičeniach. Keď prišla do práce, veľmi túžila podeliť sa so svojou

skúsenosťou. Mnohí počúvali s veľkou radosťou. Raz som za ňou prišla a mamkina kolegyne mi vravia, že ju idú zavolať, lebo práve sa modlí na sklade. Bola to malá miestnosť, kde bol kľud a nikto ich tam nevyrušoval. Bola tam s kolegyňou Helenou a modlili sa za Petra, mladého „čierneho šerifa“ – čo bola služba špeciálnej ochrany ich podniku. Helena sa raz s mamkou na sklade modlila, lebo jej bolo veľmi ťažko a už nevidela východisko zo svojich problémov. Vtedy sa zriekla všetkého okultizmu – hriechov proti 1.Božiemu prikázaniu a prijala Pána Ježiša za svojho jediného Pána a Spasiteľa. Do Jeho rúk vydala celý svoj život i svoj problém a vtedy pocítila taký pokoj v srdci, že sa s touto skúsenosťou podelila s Petrom, keď jedného dňa videla, že je veľmi smutný. Sklad sa premenil na miesto stretnutia s živým P.Ježišom. Tam Pán rozdával svoj pokoj a uzdravenie, tam mu odovzdávali svoje životy zamestnanci podniku.

Gabina, 22 r.

Prečo sa u vás svieti o štvrtej hodine ráno?

Chodím na strednú školu a kvôli praxi musím cestovať do neďalekého mesta už o pol 5 ráno. Vstávam som o 4.00 a moja cesta na autobusovú stanicu vedie cez dvor mojich starých rodičov. Každé ráno vidím, že u starých rodičov sa svieti už o 4.00. Jedného dňa som sa opýtala, či nemôžu s dedkom spať, že sú tak skoro hore. Babka mi vysvetlila:

My sa spolu s dedkom o 4.00 ráno modlíme modlitbovú stráž. Voľakedy sme tak skoro museli vstávať kvôli tomu, že sme chodievali na pole a skoro ráno sme museli obísť celé naše hospodárstvo – kravy, kone, prasatá, kury, husi, zajace. Nebolo to ľahké. Ale z toho sme žili a museli sme pracovať obaja, i ja i dedko, lebo jeden by to nezvládol. Potom prišli družstvá – kolchozy. Všetko nám vzali. Už

nebolo potrebné tak skoro vstávať. Potom sme kúpili televízor. Ja som sa modlila a dedko pozeral televíziu. Bolo to veľmi smutné obdobie. On v jednej izbe, ja v druhej.

Ale potom prišli do nášho mesta rehoľníci a ľudia sa začali modliť modlitbové stráže. Mladší museli do školy a do práce, potrebovali mať silu, nemohli stále vstávať tak skoro a tak som sa zapísala na hodinu od 4.00 do 5.00 ráno.

Keď som o 4.00 ráno vstávala, dedko sa tiež zobudil a vraví: „Ja sa budem modliť s tebou, môžeš zasvietiť svetlo.“ A odvtedy sa opäť modlíme spoločne s dedkom. Každé ráno, už nie len tých desať dní. Často sa modlíme i 2 hodiny, lebo máme „veľa práce“, kým dáme Bohu všetky naše prosby, náš národ, cirkev, naše tri deti, ich rodiny, všetky vnúčatá, aby sa v tom svete nestratili, zostali verné Bohu. Cítme, že je to veľmi potrebné. Kvôli práci sme mohli vstávať tak skoro a kvôli spáse duší by sme nemali? Vedť to je omnoho dôležitejšie!

Terezka, 17.r.

Musiš sa pravdivo modliť, vtedy nezblúdiš

Môj starší syn sa dlho nechcel obrátiť k Bohu. Mnoho som sa za neho modlila, postila, prosila Boha, aby sa zmiloval. Aj som mu hovorila, ale on nechcel počúvať. Tak som sa napokon už len modlila a mlčala, dávala Bohu túto bolesť a starosť. Jedného dňa odo mňa syn poprosil moje knihy (Čítam len literatúru, ktorá vedie k Bohu a on to vie.). A Duch Svätý mi dal jasné slovo: „Najprv musíš začať z tejto knihy až potom pochopíš ostatné!“ a podala som mu brožúrku Slávenie nedele – Kristova smrť a vzkriesenie. „Ale vieš, túto knihu nestačí len tak prečítať. Musíš sa modliť, z nej sa naučíš, ako to robiť.“ Vzal ju veľmi ochotne. Po čase som videla, že sa začína modlievať a zapísala som ho na modlitbovú stráž, do našej modlitbovej